

הצלהנו להתחמק. «הנהג נסע שמונים קילומטר בשעה בוואי בוצי, כדי לברוח מהקהל. אני לא רוצה לחשוב מה היה קורה אם הוא היה מתבלבל לרצע. דרך האוטובוס ראינו מחזה כמו בסרט של המערב הפרוע. המונים עמדו על הגבעות, הדליקו מדורות, וזרקו אבנים.

אף חבר הנהלה של הפועל באר-שבע לא מצא לנכון לבוא ולהגיד שהוא מצט' ער על מה שקרה. המאמן של באר-שבע, סלאבוליו סטאנקוביץ', ישב ושיבה מזרחית ולא זו. זה פשע מה שקרה שם.

הגשתי תלונה במשטרה. אני עוד שוקל מה לעשות. זה בלתי אפשרי שדברים כאלה יקרו במישחקי כדורגל בארץ.

עמוס ירושלמי: «ראיתי בין המתנפלים אנשים עם סכינים. זאקי דקל שיחק כמו משוגע כל המישחק. הוא צעק וקלל כל הזמן. איך אפשר ככה?»

אלי פוקס: «מהיריקות של דקל הייתי יכול לעשות מקלחת. הייתי בקפריסין, ראי מההומות שבהן שורפים שערים, אבל זה היה אפס לעומת מה שקרה בבאר-שבע. אני מרחם על קבוצה שתצטרך ל-שחק שם».

קליפות תפוזים: ההשתוללות בבאר-

פצוץ יאנג הסמל לא הגיב

שבע לא היתה חיון בודד בשבת האחרונה. באיצטדיון בלומפילד היפואי שיחקה קבוצת בנייהודה תל-אביב נגד הפועל חיפה. במחצית הראשונה הפגינו החיפאים מישחק מברקי, והיא הסתיימה בתיקו 1:1. זה היה יותר מדי בשביל מגן בנייהודה שלום אולאי. הוא פגע ללא כדור בחלוץ ה-חיפאי הטוב ביותר ראובן (רובי) יאנג. קוץ המישחק אותה בדגל, לשופט. מטר של קליפות תפוזים נזרק על הקוץ. הדגל הורד. שופט המישחק אברהם דודאי לא הגיב על המיקרה. יאנג לא יכול היה להמשיך לשחק. החיפאים נזחחו בשיעור 1:4.

יאנג פנה לשוטר, הגיש תלונה על תקיפתו. השוטר חיפס עז. אחד הצופים, ש-התנדב להעיד, ספג מכות מאוהדי בנייהודה, לעיני סמל משטרה. הסמל לא הגיב.

גם בנתניה הופסק מישחק, שבע דקות לפני סיום המישחק בין ביתר נתניה להפועל בני-צפת, נאלץ השופט לשרוק לסיומו. הקהל התפרץ למיגרש. המשטרה עצרה שלושה נתניתיים.

מנהל קבוצת בני-צפת, ענאן צפדי, שלח מברקי מחאה לשר-המשטרה, שר-החיינו, הן, ההתאחדות לכדורגל ומרכז הפועל. הוא דרש חקירה בעניין.

מסקנה אחת היתה ברורה מהתפרעויות השבת: רק אם תתערב המשטרה יושם להן קץ. בשני מקרים הוגשו תלונות. אם תחקור המשטרה ותעמיד לדין את ה-חשודים, יש סיכוי שמעשי הליניץ' ב-מיגרשים יפסקו.

התאחדות הכדורגל כבר הוכיחה מומן, כי תפקיד מעין זה הוא למעלה מכוחותיה.

כדורגל נקודת מיפנה

הרעיון הועלה לראשונה מעל דפי העולם הזה. לפני כחודש צוטט כדורגלן הליגה הלאומית, ששאל מדוע אין כדורגלני ישראל אל מתאגדים באיגוד מקצועי משלהם (העולם הזה 1482).

השבוע נראה היה, כי הצעד הראשון לקראת הקמת האיגוד כבר נעשה. מערכת השבועון ספורט כדורגל קפצה על הרעיון. עורכו, בנימין זאב יפה, הורה ל-הדפיס טפסים בהם יקראו השחקנים ל-הצטרף לאיגוד, שלח במשך השבוע את כתביו כדי להחתימם.

ההצלחה היתה ללא תקדים. תוך שבוע חתמו למעלה ממאה כדורגלנים על הטופס, בו הם מביעים את רצונם להתאגד ב-איגוד משלהם.

בין החותמים: כדורגלני הפועל תל-אביב, מכבי יפו, הפועל רמת-גן, בנייהודה תל-אביב, ביתר תל-אביב, הכוח-מכבי רמת-גן, שמשון תל-אביב, הפועל באר-שבע, וכדורגלן אחד מהפועל בני-צפת.

התיכנון לעתיד: לכנס את כל החותמים לאסיפה כללית, לקבוע בה את המטרות ודרכי הפעולה לעתיד.

אם תיכתב אי-פעם ההיסטוריה של ה-כדורגל הישראלי, תצויין בה ההחלטה על הטופס הנ"ל כנקודת מיפנה חשובה.

ליניץ' בבאר-שבע

«זה היה איום! ראיתי כבר את הסוף שלי. בריונים החזיקו לי את הידים והכנידו סו לי מכות בכל הגוף. כל הפנים שלי היו מכוסות דם».

אלי פוקס, מאמן ביתר תל-אביב, היה המום. בלילה שלאחר משחק קבוצתו נגד הפועל באר-שבע (תוצאה: 0:1 לביתר) לא יכלו לא הוא ולא שחקניו להירדם. הם ניצלו מליניץ'.

רגל עז הראש. לפני שבועיים, ב-מישחק בין שתי הקבוצות בתל-אביב, גיי צחו הביתרים בתוצאה 0:1. כל ילד ידע שאנשי באר-שבע שואפים לנקמה במישחק הגומלין. כשראו שבכדורגל הם לא ניצחו, ניסו לנקום באמצעים אחרים. מאורעות השבת האחרונה באיצטדיון ה-באר-שבעי החרידו כל חובבי כדורגל ב-ישראל. «זה לא כדורגל! אנשים באים ל-מישחק כדי ללכת מכות, ואני לא רוצה להסתכן», פסק כדורגלן ביתר-י.

מה קרה בבאר-שבע? «עשייתי פוקס: עשייתי הכל כדי ל-הרגיע את הרוחות. במישחק קודם היתה תקיפת בין השוער שלנו, יווי סוריאנוב, וישחקן באר-שבע שמואל אדמון. סידרתי שבתחילת המישחק הם ילחצו ידים ויתנש-קו, וכל הקהל התחיל לצעוק, אלי פוקס ב'דוניה».

חלוץ ביתר גיל יהודאי: «ראיתי איך אנשים באו למיגרש עם בקבוקים. ישבו ושתו וקללו אותנו כל הזמן. אני אף פעם לא מפתח על המיגרש. הפעם פתחתי».

מגן ביתר עמוס ירושלמי: «המישחק נגמר. ניצחנו. כששקרה השופט לסיום, ראיתי שאני לבד. כל השחקנים האחרים רצו לחדר ההלבשה. התחלתי גם אני לרוץ, ולפתע מישוה זרק אלי אבן ענקית, ש-פגעה לי בראש. נפלתי על הארץ המום לגמרי. צופה אחד ניגש אלי, סובב אותי ואמר, קום ואל תעשה הצגות! הוא רצה לדרוך לי על הראש. בשניה האחרונה הגיע שוטר והרים אותי».

«עוד במישחק הראשון איים עלינו חלוץ באר-שבע אליהו עופר. מה שקרה היה באמת זועמה».

אלי פוקס: «הקפטן של באר-שבע, יעקב (זיקי) דקל, שצריך לשמש דוגמה לשאר השחקנים, קלל אותי בלי הרף. כשנגמר המישחק הוא רץ ורצה לפגוע בשוער סוריאנוב. השוער התחבא מאחורי, ואני ספגתי את האגרוף. אמרתי לו, שירגע, אבל הוא השתולל, אתה לא תצא חי מכאן! הוא צעק וירק לי בפרצוף. כל 8000 ה-צופים באו לעזור לו. הייתי מלא דם».

«בחדר ההלבשה השוטרים אמרו לנו לא לשבת עליי הקיר, כי יש סכנה שמישהו יכניס סכין דרך קיר הצריף».

«היכינו שעה וחצי, אבל הקהל לא התפיי. זה האוטובוס שלנו נכנס למיגרש, וכנסנו לתוכו וגשכנו על הרצפה. היו המוני שוטרים, אבל הם לא יכלו לעשות כלום. כל רגע פגע ברז חדש של אבנים ב-אוטובוס. בסוף, בעזרת תרגיל הטעייה,

של מאנדי אומר: כדי לא כזוב! עד כדי כך שהיא עם דייר ישראל

דבר מיוחד שאפשר לספר עליה. היא לא מתנהגת כמו מנדי רייס-דייוויס המפורסמת, והיא לא מבצעת שום תעלולים מיוחדים, היא פשוט אשה פשוטה».

«היא כל כך נורמלית ופשוטה», הוא מסכם, «עד שזה ממש מאכזב. מאחת כזאת מחכים למשהו יותר». מרוב אכזבה הוא נזכר בכל הפרטים הנורמליים הפשוטים שלה:

«היא אוהבת תשומת לב כמו כל אשה רגילה, היא משתעצת אחרי מאכלים מור-חיים, והיא אוהבת מאוד את ישראל. היא מבלה כאן טוב», הוא מציין בענותנות.

נראה שאהבתה החדשה של רפי שברה את לב כל מעריצותיו, ואפילו גרמה לו לאבד את המלצרית האמריקאית היפהפיה שלו, העומדת לעזוב בימים אלה את ויסקי-איגו».

קשרים אישיים

לאחר שכבר שמעתם כל כך הרבה על מנדי, אולי אתם גם רוצים לדעת מי הוא הרפי הוה? הוא בחור צעיר, נאה, בן 26. נער-בילויים חביב וחברותי, עד שהתגלה כאיש עסקים מצליח וממולה. הוא נכנס לחברות אנשי העסקים כשפתח את ויסקי-איגו. ידידיו, חבריו ושונאיו לא האמינו שהוא יצליח, כי הוא לא היה הבן של שום אבא, לא היתה לו קירבה אפילו רחוקה לשום מיליונר, ולשום איש-כספים. הוא לא היה נשוי לשום אשה עשירה, והוא לא ירש שום ירושה משום דוד עשיר, ומשום דודה זקנה. להיפך. הוא נולד בבית לא עשיר במיוחד, גדל בתנאים ממוצעים, ללא הרבה שפע, וללא הרבה מותרות. את עושרו הוא משיג הודות לתכונותיו המיוחדות.

כי רפי שאולי היה אמן בקשירת קשרים עם בני/בנות אדם. והקשר האחרון שלו יכול להוכיח. עדיין לא ברור אם קשר זה הוא קשר לזמן ארוך, אך ברור שזהו קשר הדוק.

כמה דיוק?

תברר שמנדי החלה לאחרונה להתעניין איך להתגייר. כשנשאלה אם היא רצוץ שלה לגיור קשור ברומן עם רפי שאולי, אמרה: «תמיד רציתי להתגייר. עוד לפני בואי לארץ. יכול להיות שרומן זה יורו את תהליך הגיור שלי».

«האם את מתכוונת להתחתן איתו?» מנדי שלחה מבט אוהב לעבר רפי. כמעט מבט יהודי.

חחי המלכה

הרומן האחרון הסוער אותו מנהל רפי שאולי, מזה חודש הוא עם מאנדי רייס-דייוויס, נבחרת פרשת פרופיטו.

היא מאוד חברותית, וכל מי שמכיר אותה מחבב אותה מאוד.

«בארץ היא התיידדה בעיקר עם הזמרת הכושית ברטיס, וגם עם שני החברים שלי, הבעלים של ויסקי-איגו, עם אבי אברי המוביץ ועם אחי טדי».

חוץ מכל זה, הוא מודה שאין שום

בשוק החתיכים

רפי ידוע כאחד הרווקים המבוקשים ביותר בשוק החתיכים של רחוב דיזנגוף. בתמונה נראה רפי בקפה רחל ברחוב דיזנגוף בחברתם של ידידים, ועם חברתו החדשה מאנדי רייס-דייוויס.